

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת סיגלית גץ-אופיר

תובע ניר פרייפלד

נגד

נתבע עמית פרקש

פסק דין

1 לפניי תביעה כספית שהגיש התובע כנגד הנתבע, במסגרתה תבע התובע פיצוי ע"ס 100,000 ₪ לפי
2 חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"/"חוק לשון הרע") וסעיף 35 לפקודת
3 הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה").

4 במסגרת התובענה עתר התובע למתן צו עשה המורה לפייסבוק ו/או לנתבע להסיר את הפרסום
5 מושא התובענה; צו עשה המורה לנתבע לפרסם פוסט התנצלות הן בעמוד האישי שלו והן בעמוד
6 הקבוצה בנוסח שנוסח ע"י התובע (להלן: "פוסט ההתנצלות"), כאשר החל ממועד הפרסום ועד 48
7 שעות לאחר מכן לא יהא ניתן להסיר את פוסט ההתנצלות, וכן חיוב הנתבע בתשלום פיצוי בסך של
8 100,000 ₪.

9 הצדדים:

10 1. התובע הוא אוהד אומניות לחימה משולבות המכונות MMA (להלן: "אומנויות לחימה"),
11 ובכל הזמניים הרלוונטיים לתביעה היה חבר בקבוצת הפייסבוק "UFC & MMA
12 ISRAEL" (להלן: "הקבוצה").
13

14 הנתבע הוא מייסד ומנהל הקבוצה משנת 2013. נוסף על כך, משנת 2010 משמש הנתבע
15 כמנהל פורום בתחום אומנויות הלחימה במסגרת אתר האינטרנט "תפוז" (להלן: "פורום
16 תפוז").

17 2. ביום 28.7.15 פרש התובע מהקבוצה, והקים קבוצת פייסבוק נפרדת המתעסקת גם כן
18 באומנויות לחימה, בשם "UFC ISRAEL HARDCORE" (להלן: "הקבוצה של התובע").
19 טענות הצדדים בתמצית:
20

21 3. לטענת התובע, הנתבע הוציא עליו דיבתו, עת הכפיש אותו במסגרת הקבוצה אשר מנתה
22 בזמנו כ- 3,000 חברים, והעליל עליו כי הוא "הטריד כמה נשים ואיים לאנוס ורצוח אותם".
23 בנסיבות אלה חש התובע מושפל, וכמי שכבודו נרמס.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני :

התובע ניסה להתפייס עם הנתבע מספר פעמים ולקבל את התנצלותו, אולם הנתבע סירב ועל כן הוגשה התביעה דנן.

4. ביום 31.07.17 במסגרת "שרשור סקר" בקבוצה, שהיה חשוף לכל חברי הקבוצה, הנתבע גידף את התובע ובין היתר כתב עליו את הדברים הבאים :

"זוכר את ניר אינדיגו/הטרול/טרול מתפוז? הוא ו 178 הפרופילים המזויפים שלו פתחו קבוצה מתחרה"

"אנשים! אחי, זה אותו הילד המפגר עם 700 החשבונות שלו. יש שם אולי 3/4 אנשים אמיתיים מעבר לטרול".

"עוד בימי תפוז הוא היה עושה את זה ולא רק לקהילה שלנו"

שיא העלבון היה שהנתבע טען שהתובע הטריד נשים, איים לאנוס ולרצוח אותן :

"הוא הטריד כמה נשים ואיים לאנוס ולרצוח אותם ומעבר לזה.... זה הגיע למשטרה כמה פעמים, אבל כידוע.. משטרת ישראל לא עושה כלום. אפילו שהנהלה של תפוז התערבה והגיש תלונה".

(להלן : "הפרסום") (העתק הפרסום צורף לכתב התביעה וסומן כנספח א)

5. התובע מעולם לא הטריד נשים, לא איים לאנוס או לרצוח נשים ומעולם לא הוגשה כנגדו תלונה על כך במשטרת ישראל.

נוסף על כך, כאשר נשאל הנתבע ע"י בעל חשבון פייסבוק בשם "אלון אלדר" האם במסגרת ההשתלחות הפוגענית הוא התכוון לתובע, השיב הנתבע "YEP" (העתק ההתכתבות הרלוונטית צורף לכתב התביעה וסומן כנספח ב).

חברי הקבוצה הושפעו מהפרסום והחלו גם הם להתייחס אל התובע בצורה מעליבה, כך למשל מר דור שאולוב ומר עידן מנדלמן כתבו בהתאמה :

- "ככה ניתן לנהל פורום כזה גדול ועוד עם טרולים"

- "להתעלם מהילדים הקטנים והפאן בויס".

הפרסום הפוגעני פורסם ע"י הנתבע בכוונה תחילה ומתוך כוונה לפגוע בתובע. הנתבע ידע והתכוון שהכינויים המעליבים יפגעו בתובע, ויגיעו לחבריו ובני משפחתו, כל זאת במטרה לחבל בהקמתה והצלחתה של הקבוצה אותה הקים התובע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני :

6. ביום 11.12.17 שלח התובע לנתבע מכתב התראה במסגרתו היה מוכן לוותר כמעט על כל הסעדים המגיעים לו על פי דין, ובלבד שהפגיעה בשמו הטוב תוסר, אולם בקשתו לא נענתה ע"י הנתבע (העתק מכתב ההתראה מיום 11.12.17 צורף לכתב התביעה וסומן כנספח ה).
7. הצגתו של התובע כ"טרול", "עבריון מין" ש"מאיים לאנוס ולרצוח נשים" פגעה בשמו הטוב ובכבודו והוא זכאי לפיצוי כספי מכוח הוראת סעיף 7א(ג) לחוק. נוסף על כך, התנהלות הנתבע כפי שתוארה לעיל מהווה עוולת הרשלנות כהגדרתה בפקודה.
8. **לטענת הנתבע** התביעה הוגשה בשיהוי ניכר. הפרסום הנטען לכאורה כלשון הרע פורסם ביום 30.7.15 כאשר התובענה הוגשה רק ביום 19.3.18, קרי – שנתיים ושמונה חודשים לאחר מועד הפרסום. אדם שחש עלבון וכמי שכבודו ושמו הטוב נפגעו, כפי שטוען התובע, לא משהה תביעתו במשך זמן כה רב, אלא מגיש תביעתו בסמוך לאחר הפרסום. נוסף על כך, במהלך כל התקופה (שנתיים וחצי ממועד הפרסום), לא פנה התובע לאף מנהל מטעם הקבוצה בבקשה להסרת הפרסום.
9. בעולם האינטרנט קיימות אלפי קבוצות, קהילות ופורומים בנושאים שונים. במסגרת אותן קבוצות/קהילות קיימת תופעה המכונה – "טרולינג". המונח "טרול" נפוץ כביטוי סגל באינטרנט, המתאר גולש המפיק הנאה מפעולות של התססה ברשת ע"י פרסום תגובות סרק, פיצוץ דיונים עניינים, השחתת תוכן, התחזות לגולשים אחרים, ועוד (להלן – "טרול"). מנהלי הפורומים והקבוצות מנסים להתמודד עם התופעה בצורות שונות, בין היתר, באמצעות התעלמות, חשיפת זהותם של ה"טרולים" וניסיונות לחסום אותם.
10. התובע היה חבר בקבוצת הפייסבוק של הנתבע וגם חבר בפורום באתר תפוז, והוא בעל עבר עשיר של חרחור ריב, התססה ושימוש לא ראוי בשפה, וידוע בקרב קהילה אוהדי אומניות הלחימה כ"טרול". כבר בשנת 2011 הסתכסך התובע עם מי שניהל באותה תקופה את פרום תפוז, מר צחי בניטה (להלן: "צחי") וגידף אותו במסגרת הפורום. בעקבות הסכסוך, התובע עזב את הפורום ואילו צחי מאס בניהול הפורום והותיר אותו לנתבע. כמו כן, רבים מהחברים בפורום תפוז חשדו כי מי שעומד מאחורי הפעילות ה"טרולית", הוא לא אחר מאשר התובע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-03-41376 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

11. התובע יחד עם עוד חברים שפרשו מהקבוצה, באמצעות שימוש בדמויות פיקטיביות של התובע, החלו בפעילות טרולית בקבוצה אותה ניהל הנתבע, והאחרון החל להעלות השערות בדבר האדם העומד מאחורי פעולות אלה.

עיון בציטוטים שציין התובע במסגרת כתב תביעתו, מלמד על כך שאין המדובר בלשון הרע, אלא בהשערות שהעלה הנתבע בתום לב, אשר אינן מיוחסות ישירות לתובע, אלא ל"טרול מהתפוז". כך ניתן לראות בהמשך אותו שרשור (להלן- "השרשור") במסגרתו פורסם הפרסום, **בנספח א' לכתב התביעה** :

9
10 **"אולי הוא הטרול, אולי הוא סתם שרוט... אין לי בעיה. שייקח את**
11 **השריטות שלו למקום אחר".**

12
13 **"אני אומר את זה מאוד ברור. אני חושב שניר הוא הטרול מתפוז ואני**
14 **חושב שדוד זה עוד חשבון פיקטיבי שלו. זכותי לחשוב ככה. אני חושב**
15 **כך בשל כמות הריבים שהם היו יוצרים, השפה בה היו משתמשים**
16 **וכו'...ניר עוד בתפוז ודוד כאן...אני חושב כך גם בגלל כמות התלונות**
17 **שהייתי מקבל מאחרים והבקשות להעיק אותם ובגלל שמעולם לא**
18 **פגשתי אף אחד מהם במציאות ושאני לא מכיר אך אחד שפגם אותם**
19 **במציאות ובגלל שדפי הפרופיל שלהם ריקים מתוכן וחברים...בגלל**
20 **כמות הפעמים שניר פנה אלי בפרטי ועל המעורבות שהייתה לו בפורום**
21 **- כמות הודעות אדירה אבל מעולם הוא לא הגיע למפגש בעוד שלאיים**
22 **על אנשים באלימות מעולם לא הייתה לו בעיה...לדעתי הוא טרול, שלא**
23 **לומר ה"טרול" ומי שלא חושב כך, זכותו".**

24
25 12. הפרסום הנתען לא בוצע לעיני כל חברי הקבוצה אלא היה במסגרת שרשור תגובות לפוסט
26 אליו נחשפו מספר בודד של חברי הקבוצה (כ- 500 חברים בלבד). על מנת שחבר קבוצה
27 ייחשף לפרסום ויגיע למסקנה כי המדובר בתובע, היה עליו לפתוח את שרשור התגובות
28 ולגלוש למטה עד לתגובה מספר 30.
29 הפרסום לא נעשה במטרה לפגוע בתובע.

30
31 התובע הפעיל חשבון פיקטיבי על שם "אלון אלדר" ובאמצעותו פנה לנתבע בשאלה האם
32 האמירות בנוגע ל"טרול" מכוונות לתובע. הנתבע השיב על כך בחיוב. למעשה- התובע ואלון
33 אלדר- אחד הם.

34
35 13. לטענת הנתבע הוא זכאי להגנות הקבועות בחוק, שכן הפרסום נעשה בתום לב.

36
37 - מכוח תפקידו כמנהל קבוצה בפייסבוק חלה על הנתבע חובה מוסרית וערכית
38 לשמור על שיח ראוי ונאות בקבוצה ולוודא שלא יחדרו אליה "טרולים".
39 - הנתבע פעל בתום לב ומתוך מטרה להגן על הקבוצה והשיח בה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני :

1 - הנתבע פרסם למעשה ביקורת ברורה על פעילות התובע כ"טרול".
2
3 התובע מעולם לא ניסה לקבל את התנצלותו של הנתבע בטרם הפנייה באמצעות בא כוחו
4 במסגרת מכתב ההתראה. בניגוד לטענת התובע, הנתבע היה מוכן להתנצל אולם התובע לא
5 הסתפק בכך, והיה נחוש לקבל פיצוי כספי.
6
7 14. ביום 9.3.18 פנה התובע אל מנהל הקבוצה מר דני פטרמן, בבקשה למחוק את הפרסום, וזה
8 נמחק במידית (בקשת התובע למחיקת הפרסום צורפה לכתב ההגנה וסומנה כנספח ג).

ראיות הצדדים וחוות דעת מומחים :

11
12 15. מטעם התובע הוגש תצהיר עדותו הראשית, כמו גם תצהיר עדותה של אחותו הגב'
13 אלמוגית נהרי (להלן: "אלמוגית").

14 (א) במסגרת תצהירו חזר התובע על טענות כתב התביעה והוסיף, כי ביום 4.6.13 הנתבע
15 הזמין אותו להצטרף לקבוצה, כאשר במהלך השנים לקח התובע חלק פעיל בקבוצה
16 והיה מעורב בדיונים רבים.
17 מאחר שהתובע חשש שחברים בקבוצה ייחסו לו את הפרסום, הוא פנה לנתבע ושאל
18 האם במסגרת הפרסום התכוון אליו, והנתבע השיב "YEP".
19

20
21 במסגרת הליך גילוי המסמכים התברר לתובע, כי הנתבע מאשים אותו בהאשמות
22 כבדות ומייחס לו פרסומים חולניים עוד יותר מהפרסום מושא התובענה. פרסומים
23 אלה התפרסמו במהלך חודש 4/13 במסגרת פורום אחר באתר תפוז, המכונה "פורום
24 אומניות לחימה" (להלן: "פורום אומניות לחימה"). התובע לא פרסם את הפרסומים
25 האלה :

26 - התובע מעולם לא היה חבר בפורום אומניות לחימה.
27 - התובע עזב את פורום תפוז (פורם "MMA") ביום 14.11.11, כאשר ה"טרול
28 מהתפוז" איים באונס ורצח במהלך חודש 4/13.
29 - הטרולים שאיימו באונס ורצח השתמשו בשמות משתמשים הבאים - drorzivh,
30 jangaaa ו- מירי ליבון.

31
32 (ב) במסגרת תצהירה הצהירה אלמוגית, שהתובע הוא אדם מדהים שעוזר רבות לזולת
33 ומעולם לא איים באונס ורצח של נשים. היא נחשפה על אודות הפרסום רק עם הגשת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

1 התביעה ולא בזמן אמת, אולם בדיעבד היא יודעת כי הפרסום שבר את רוחו של התובע
2 ומאדם שמח ומלא חיים הפך לאדם מופנם וסגור.

3

4 **ג) התובע הגיש חוות דעת של המומחה מר דוד יחזקאל (להלן: "מר יחזקאל") בעל תואר**
5 ראשון במדעי המחשב והמתמטיקה אשר קבע, כי הואיל ולא ניתן לגלות מי עומד
6 מאחורי החשבונות של המשתמשים לרבות חשבונות של משתמש בשם לואיסטו שעמד
7 מאחורי האיומים שפורסמו בפורום של נועה ונדיר, ועליהם נסמך הנתבע בפרסום
8 (להלן-"לואיסטו"), הרי שלא ניתן לייחס את הפרסום לתובע, אך יהיה ניתן לגלות מי
9 עומד מאחורי חשבונות אלה, ככל שאתר האינטרנט "וואלה" יספק מידע אודותיהם,
10 בין היתר, אשר לכתובת ה-IP של החשבונות או מספרי הטלפון שלהם, כאשר לאחר
11 מכן יש לפנות לחברות הסלולר בשאלה האם מספרי הטלפון קשורים בצורה כזו או
12 אחרת לתובע.

13

14 **16. הנתבע הגיש מטעמו תצהיר עדות ראשית כמו גם תצהיר עדותם של צחי, מר שאול זגהר**
15 **(להלן: "שאול") ומר אורי דוד, עו"ד (להלן: "עו"ד דוד")**

16

17 **א) במסגרת תצהירו חזר הנתבע על טענות כתב ההגנה והוסיף, כי לא הייתה לו כל כוונה**
18 **לפגוע בתובע, ולכן אף איפשר לו להצטרף לקבוצה מלכתחילה לקבוצה, חרף דפוס**
19 **התנהגותו ה"טרולית" וזאת מתוך אמונה שלא יחזור על דפוס התנהגות זה בקבוצה.**
20 **אלא שהנתבע התבדה שכן עם הצטרפותו של התובע לקבוצה, חזר התובע לדפוס**
21 **התנהגותו ה"טרולית" כפי שנהג במסגרת פורום תפוז. בשל התנהגותו של התובע, החל**
22 **הנתבע לקבל תלונות מחברים וכך למשל, ביום 20.11.13 פנה חבר לקבוצה לנתבע**
23 **כמנהל הפורום בתלונה לאחר שהתובע קלל אותו בצ'אט פרטי ואף גרם לחסימתו**
24 **מהפייסבוק במשך כ- 12 שעות.**

25

26 הנתבע פרגן לתובע על הקמתה של הקבוצה החדשה, וכך כתב בשרשור "אני לא מחפש
27 לנהל כאן קבוצה של 100,000 איש. זה רק כאב ראש תאמין לי... אני מברך על הקמת
28 הקבוצה השנייה".

29

30 במסגרת תצהיר עדותו הראשית מודה התובע, כי הוא עומד מאחורי החשבון הפיקטיבי
31 המכונה "אלון אלדר". כאשר "אלון אלדר" פנה לנתבע בשאלה האם הפרסום נוגע לנר
32 פרייפלד, הבהיר הנתבע, כי הוא אינו יודע בוודאות שהתובע הוא ה"טרול מהתפוז"
33 וכך השיב – "אני יכול להגיד לך בוודאות שיש לנו איזה טרול עקשן עוד מהימים
34 שהיינו בתפוז ושנר תמיד נחשד להיות אחד החשבונות שלו. גם דוד חשד. מעבר לזה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

אני לא יכול להגיד לך בוודאות שזה אכן חשבונות שלו, אבל גם אם לא, אנחנו לא חייבים להחזיק בכח יוזרים שכל שני וחמישי מקללים ורבים".

(ב) **במסגרת תצהירו הצהיר צחי**, כי הוא אחד מהחברים בפורום תפוז, ובתקופה מסוימת שימש גם כמנהל הפורום. לאורך התקופה בפורום ראה ויצא לו להכיר את דפוס התנהגותו ה"טרולית" של התובע, אשר התאפיינה בהתססה ויצירת עימותים. בשל כך, היו פעמים בהן התובע נחסם מהפורום. בשנת 2013 הצטרף צחי לקבוצה. במסגרת הקבוצה המשיך התובע בהתנהגותו ה"טרולית" ויצר סכסוכים עם חברים רבים.

(ג) **במסגרת תצהירו הצהיר שאול**, שגם הוא נחשף לתובע ולהתנהגותו ה"טרולית" במסגרת פורום תפוז והקבוצה. במהלך חודש 12/16 פנה אליו התובע בהודעה פרטית, וביקש ממנו שיפנה בשמו למנהלי הקבוצה על מנת שיאפשרו לו לחזור לקבוצה. שאול שוחח עם מנהלי הקבוצה וביניהם הנתבע, אולם אלה סרבו לבקשת התובע. כאשר שאול יידע את התובע בדבר סירובם של מנהלי הקבוצה להחזיר אותו לקבוצה, החל האחרון לנבל את פניו ולהתלהם, ובשל כך נאלץ שאול לחסום את התובע מחשבון הפייסבוק שלו.

(ד) **במסגרת תצהירו הצהיר עו"ד דוד**, כי בחודש 12/17 פנה אליו התובע בעקבות מכתב ההתראה שהתקבל על ידיו מעו"ד ליאור חן בשם התובע – במסגרת המכתב דרש התובע פיצוי בסך 5,000 ₪ והתנצלות בפייסבוק בגין הפרסום.

עו"ד דוד ייעץ לנתבע שראוי שיתנצל למרות שלעניות דעתו סיכוי התביעה אינם גדולים, והנתבע הסכים. לפיכך, פנה עו"ד דוד לב"כ התובע והציע, לפנים משורת הדין, כי הנתבע יתנצל, אולם הבהיר שמאחר שלא מדובר בלשון הרע, אין בכוונתו של הנתבע לשלם תשלום כלשהו. בשיחה סוכם, כי ב"כ התובע יחזור אליו לאחר שיידע את התובע אודות הצעתו של הנתבע אולם הוא לא שב אליו עם תשובת התובע.

(ה) **הנתבע הגיש מטעמו חוות דעת מומחה של מר אמיר בר-נתן** (להלן: "מר בר-נתן") העוסק בתחום השיווק, הפרסום והקידום הדיגיטלי והרשתות החברתיות מאז שנת 2005, אשר קבע ברמת וודאות גבוהה כי התובע הוא הטרול מתפוז.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-03-41376 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית:

17. בית המשפט העליון, קבע את הדרך בה יש לילך לצורך בירור תביעת לשון הרע בע"א (ב"ש) 18870-10-11 אלבז נ' דוד (6.3.2012) (להלן- "פסק הדין בעניין אלבז"):

"...בבוא בית המשפט לבחון את קיומה של עוולת לשון הרע, תעשה הבחינה בארבעה שלבים. ראשית, יש לבחון מהי המשמעות האובייקטיבית של הדברים - השאלה איננה כיצד חווה הנפגע את הדברים, אלא כיצד האדם הסביר היה מתרשם מהם. שנית, יש לברר האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו בסעיפים 1-2 לחוק. שלישית, יש לבחון האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בחוק. לבסוף, יש לבחון את שאלת הפיצוי. על כל שלבי הבירור לשמור על האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב לבין הזכות לחופש הביטוי (ע"א 4354/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558)...
...יש להדגיש כי עצם קיומה של לשון הרע נבחן במנותק משאלת אמיתות תוכן הפרסום, שכן יתכן כי פרסום יהא אמת אך עדין יהיה בו בכדי להשפיל או לבזות. בשלב זה אף אין בוחנים את המניע שעמד מאחורי הפרסום (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין- אורבך, [פורסם בנבו] עמ' 49 (2012), להלן- "פס"ד אילנה דיין")..."

בית המשפט העליון קבע כי פרסום תוכן עצמאי כ-'פוסטים' בפייסבוק הינו פרסום לכל דבר ועניין (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו (פורסם ביום 15.4.18) .

במקרה דנן, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק לשון הרע, לא יכולה להיות מחלוקת על כך שתוכן הפרסום שפרסם הנתבע בעניינו של התובע עשוי להיחשב כבא בגדר לשון הרע, ככל שאין בו אמת. הנתבע הציג את התובע כ"טרול מהתפוז" וכמי שנוהג בתוקפנות כלפי החברים בפורום בתפוז ובקבוצה, ולכן הוא סולק מהם. כך גם הפרסום "הוא הטריד כמה נשים ואיים לאנוס ולרצוח אותם ומעבר לזה...." אינו יכול להיחשב אלא כפרסום שיש בו משום לשון הרע (ככל שאיננו נכון), שכן מדובר בייחוס עבירה פלילית שיש בה כדי להשפיל את התובע בעיני הבריות, ובכך למעשה ניתנת התשובה לשני המבחנים הראשונים הקיימים בפסיקה לבחינת הפרסום כלשון רע- מבחן משמעותו האובייקטיבית של הפרסום, והיותו עומד בתנאי סעיף 1 ו-2 לחוק לשון הרע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

18. כעת יש לבחון האם עומדת לנתבע איזו מההגנות הקבועות בחוק. בהודעתו מיום 28.4.2019, הודיע ב"כ הנתבע, כי הנתבע טוען להגנת תום הלב מכח סעיף 15 לחוק ולא הגנת אמת הפרסום, מכוח סעיף 14 לחוק.

הוראת סעיף 15 קובעת כדלקמן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;

....

(6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בבקורת כזאת - הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;

"...

הוראת סעיף 16 לחוק, קובעת:

(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.

וכפי שנקבע בפסק הדין בעניין אלבו:

"...תנאי בסיסי להגנה זו קיומו של תום לב בהתנהגות המערער. בבחינת תום הלב, יבחן בית המשפט האם מאחורי הפרסום עמדה כוונת זדון; האם המפרסם האמין באופן כנה באמיתות הפרסום; האם הפרסום התייחס לדמויות ציבוריות אשר לציבור יש עניין בהן; האם אופן הפרסום היה מידתי; והאם ננקטו אמצעים סבירים לבדיקת אמיתות הדעה (פס"ד בן גביר, עמ' 36). קריטריונים אלה מתחשבים גם בחזקות המנויות בסעיף 16(ב) לחוק - הקובע מקרים, בהם חזקה כי הפרסום נעשה שלא בתום לב. בענייננו חשובה החזקה שבסעיף

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

16(ב)(2), העוסקת במקרה בו "הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא..." (הדגשות לא במקור ס.ג.א.).

19. האם בעת הפרסום, סבר הנתבע בתום לב כי אכן יש לייחס את האיומים ברצח ואונס נשים לתובע?

בחקירתו העיד הנתבע:

ד) המשתמש לואיסטו, קם מיד לאחר שהתובע עזב את הפורום שהוא מנהל (עמוד 27 שורות 29-32 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019)

ה) לאחר שהתובע עזב את הפורום, המשתמש לואיסטו פנה אל הנתבע בבקשה שיפנה אל התובע שיחזור לפורום, אך הנתבע סרב (עמוד 28 שורות 8-12 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019)

ו) לאחר מכן, התנהגותו של לואיסטו הלכה והחמירה בהתבטאויותיה (עמוד 28 שורה 9 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019)

ז) הנתבע טען כי אין כל קשר בין הטענה לפיה התובע ביקש לנקום בפורום MMA ובמנהליו, ובאיומים שפורסמו בפורום של נועה ונדיר, למעט העובדה שההתנהגות של לואיסטו המיוחסת לתובע, הלכה והחמירה מבלי שהנתבע יודע מה המוטיבציה של התובע לפגוע בנועד ונדיר (עמוד 28 שורות 26-31 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019)

ח) הנתבע טען כי לדעתו מי שאיים ברצח ואונס נשים הוא הטרול מתפוז וכי לדעתו הטרול מתפוז הוא התובע, והפרסום נעשה כפרסום דעה ולא כעובדה (עמוד 29 שורות 9-10 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019)

ט) הנתבע לא ידע שניר הוא אדם אמיתי, ולמעשה חשב שזה עוד חשבון פיקטיבי (עמוד 29 שורות 25-28 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019). לכן, כשכתב בפורום כי לדעתו נייר עומד מאחורי הטרול מתפוז, למעשה כל שאמר הוא, שחשבון בשם נייר עומד מאחורי הטרול מתפוז, מבלי שיידע שעומד מאחורי משתמש זה אדם אמיתי. הנתבע לא ידע אם אלון אלדר הוא אדם אמיתי, האם ישראל ישראל הוא אדם אמיתי או כל שם משתמש אחר בהם עשה התובע שימוש, וכדומה. בקבוצה יש טרולים. לא הוא שיצר את הקישור עם נייר פרייפלד, וכך גם לא שם את התמונה שלו, כפי שלא כתב את שמו המלא (עמוד 29 שורות 29-35 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019). יתרה מזאת, לא רק שהנתבע לא ידע שקיים אדם בשם נייר, גם כאשר ציין בקבוצה כי מעולם לא פגש את נייר, אף אחד מהקבוצה לא אמר כי הוא מכיר את נייר. (עמוד 30 שורות 10-14 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019)

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-03-41376 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

- 1 מאחר שהנתבע הוא מנהל הקבוצה, סבר כי מתפקידו להתריע בפני חברי הקבוצה
2 שעשויים להיגרר לקבוצה החדשה שנפתחה, כי משתמש בשם ניר הוא הטרול מתפזז
3 שאיים ברצח ואונס נשים (עמוד 31 שורות 27-30 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019),
4 אלא שסייג זאת בעקבות שאלה של חבר לקבוצה בשם דניאל, שייתכן שניר הוא הטרול
5 או סתם שרוט (עמוד 31 שורות 31-34 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019)
- 6 (יא) בטרם פרסם הנתבע את הפרסום בו הוא קושר בין ניר לטרול מתפזז, חיפש הודעות
7 רבות של ניר באינטרנט, ראה שבכל מקום בו הוא היה הוא נחסם, מעירים לו, הוא
8 משתמש בחשבונות כפולים, מזויפים, ומעבר לכך, לא היה לו מה לעשות על מנת להזים
9 את החשדות. בסופו של יום הגיע לכלל מסקנה שפורסמה בפרסום, כדעה אישית שלו
10 (עמוד 32 שורות 23-31 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019).
- 11 (יב) הנתבע ציין את הקישור בין ניר לטרול מתפזז כדעה ולא כעובדה (עמוד 33 שורות 25-
12 26 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019), ודווקא העובדה שאחד החברים בקבוצה- אמיתי
13 בשארי (להלן- "אמיתי בשארי") העיר לו בהודעה "אני לא יודע למה החלטת שהוא
14 טרול וטגול..." מעידה על כך שכל קורא/חבר בקבוצה סביר, אמור היה להבין כי
15 הפרסום מהווה מחשבה, ולא עובדה (עמוד 34 שורות 2-5 לפרוטוקול דיון מיום
16 9.12.2019)
- 17 (יג) בפעם נוספת, חשד הנתבע באדם אחר בשם עופר שהוא הטרול מתפזז, אך לא זוכר
18 מדוע ייחס לו את התנהלותו של הטרול מתפזז (עמוד 35 שורות 22-27 לפרוטוקול דיון
19 מיום 9.12.2019).
- 20
- 21 נראה כי המסקנה המתבקשת מעדותו של הנתבע היא, כי הנתבע האמין בלב שלם כי
22 התובע הוא הטרול מתפזז, אלא שאין בכך די. יש לבחון האם לאמונה זו הגיע הנתבע לאחר
23 שביצע פעולות חקירה כלשהן ולו מינימאליות על מנת לאמת סברתו בדבר הקשר שבין ניר
24 לטרול מתפזז? האם היתה לו חובה כלשהי לפרסם בפורום את הפרסום? האם הנתבע
25 חוסה תחת אחת ההגנות המנויות בסעיף 15?
- 26 לאחר שמיעת הראיות, לא יכולה עוד להיות מחלוקת אשר להגדרתו של התובע כטרול.
27 אלא שאין בכך כדי להשיב על השאלות שהועלו לעיל, ונראה כי התשובה לכל אותן שאלות
28 -שלילית.
- 29 הנתבע טוען למעשה לקיומו של אינטרס ציבורי לביצוע הפרסום, על מנת להזהיר חברי
30 קבוצה וחברים במרשתת מפני התנהלותו של התובע. לכאורה טוען הנתבע לקיומו של
31 עניין ציבורי- הכוונה ל"עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש
32 לציבור תועלת בידיעה לגביו, אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-03-41376 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

1 אורחות חיינו" (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 621 (2002)). הצורך להגן על
2 ביטויים הנוגעים לענייני הציבור נובע מחשיבותם של ביטויים אלה לשם שמירה על שיח
3 חופשי, המאפשר גיבוש עמדות פוליטיות, מדיניות וציבוריות בחברה (ע"א 751/10 פלוני
4 נ' ד"ר אילנה דיין -אורבך (08.02.2012), בפסקאות 100-103 לחוות הדעת של המשנה
5 לנשיא א' ריבלין). "עניין ציבורי" הוא מושג רחב המתייחס גם לחשיבות שבדיון הציבורי
6 בנושא חברתי או פוליטי. "ככל שהפרטים נוגעים ומשפיעים יותר על אנשים אחרים, כך
7 קטנה הזכות למנוע את הפרסום" (אורי שנהר דיני לשון הרע 227-228 (1997)).

8
9 קשה לראות כיצד הפרסום בא להגן על חברי הקבוצה מפני ה"טרול", שעה שהנתבע הודה
10 כי באותו שלב, התובע תחת פרופיל "ניר" כבר עזב את הקבוצה, ולא נטען כי המשתמש
11 הנוסף אותו הפעיל התובע- אלון אלדר- היה פעיל בדרך כלשהי בקבוצה. דווקא בשל
12 העובדה שהתובע עזב את הקבוצה- בין מרצונו ובין אם לאו, לא ברור מדוע הנתבע כמנהל
13 הקבוצה, חש צורך להביע דעתו בעניין הקשר שבין הטרול מתפוז לבין ניר. ככל שחברי
14 הקבוצה היו בוחרים לעזוב את הקבוצה לצורך מעבר לקבוצה של התובע, ממילא לא היה
15 זה עוד באחריותו להזהירם מפניו.

16 לכאורה, בפרסום שביצע הנתבע כרוך ענין ציבורי מסוים, שכן הוא עשוי להיות רלבנטי
17 למי שעתיד להצטרף לקבוצת התובע, או להיות חבר בקבוצה בה התובע חבר, בשל העובדה
18 שהוא מגלה מידע אודות הדרך בה פועל התובע מבחינה אישית. אלא מאי, לצורך מתן
19 התראה שכזו, די היה לפרסם כי לתובע זהויות רבות ומזוייפות בהן הוא עושה שימוש
20 (זאת לכאורה הוכח על ידי הנתבע בבדיקה אותה ערך), וכי הוא סולק ממספר פורומים
21 בשל התנהלות שאינה הולמת, גם אם הסילוק זמני (גם זאת ניתן היה לבדוק ולהוכיח על
22 נקלה) ולא היה כל צורך בקישור שמו של התובע עם הטרול מתפוז, תוך ציון העובדה
23 שהתובע איים ברצח ואונס נשים, והוגשו כנגדו תלונות במשטרת ישראל.

24 הנתבע כשל איפוא בשאלת המידתיות- גם אם האינטרס הציבורי מצדיק אזהרת הציבור
25 מפני התנהלות התובע, די היה בציון עובדות ידועות לכל בעניין זהויותיו, הרחקותיו
26 מפורומים שונים ועוד, על מנת לקיים את אותו אינטרס ציבורי, מבלי להסתכן בהבעת
27 דעה שיש בה כדי להשפיל ולבזות את התובע.

28 בנוסף, מאחר והנתבע לא יכול היה להבטיח באותה עת כי מלוא פרטי הפרסום מהווים
29 אמת לאמיתה, בחר לפרסם זאת כדעה. האם סבור היה כי פרסום הדעה אודות התובע
30 כמי שעשה שימוש לכאורה בשם המשתמש לואיסטו יסייע בעתיד למי מחברי הפורומים
31 השונים, שעה שממילא לתובע זהויות רבות בהן הוא עושה שימוש ומסווה זהותו? נראה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

1 כי גם הנתבע לא האמין באותה עת, כי הפרסום נדרש לצורך הגנה על מי מחברי הקבוצה
2 ו/או בכלל.

3

4 יתרה מכך, בטרם הפרסום האמור, היה על הנתבע לברר לכל הפחות את הפרטים הניתנים
5 לברור- כמו למשל הטענה לפיה הוגשו כנגד התובע תלונות למשטרת ישראל על ידי תפוז.
6 הנתבע לא יכול היה להצביע בחקירתו ולו על פעולת בירור אחת אותה עשה בטרם ביצע
7 את הפרסום בנושא זה. גם אם ריבוי הפרופילים של התובע, כמו גם הרחקתו ממספר
8 פורומים בשל התבטאויות לא נאותות, החשידו את התובע כטרול מתפוז, אסור היה
9 לנתבע לציין כעובדה (להבדיל מסברה באשר לזהותו של הטרול) שהוגשו כנגדו תלונות
10 במשטרת ישראל, מבלי שטענה זו תיבדק קודם לכן על ידו, בדיקה אותה ניתן לבצע
11 לכאורה ביתר קלות. לו הובאה ראיה לכך שכנגד התובע דווקא הוגשו תלונות למשטרת
12 ישראל בשל איומים ברצח ואונס, ניתן היה לפרסם עניין זה כעובדה, מבלי להסתכן
13 בהוצאת לשון הרע.

14 כך גם מאחר והנתבע עצמו לא היה יכול להיות בטוח כי מאחורי שם המשתמש ניר קיים
15 אדם אמיתי, מצופה היה כי כאשר נשאל על ידי אלון אלדר (משתמש אותו הפעיל התובע)
16 למי כוונתו כאשר דיבר על ניר, שימנע מלהשיב כי מדובר בניר פרייפלד, שכן ברגע בו ציין
17 את שמו המלא של מי שנחשד להיות הטרול מתפוז, הוא הסתכן בכך שמאחורי הפרופיל,
18 עומד אדם אמיתי כהגדרתו, ועל כן יש בדבריו משום לשון הרע.

19 גם העובדה שבעבר הנתבע חשד באדם נוסף כטרול מתפוז (עמוד 35 שורות 22-27
20 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019), מעלה את החשד שאצבע הנתבע הייתה "קלה על
21 ההדק", קרי- הנתבע מיהר לייחס את פעולות הטרול מתפוז לאדם נוסף מלבד התובע, מה
22 שמביא לכלל תוצאה לפיה היה על הנתבע לבצע קודם לפרסום פעולות בדיקה כאלה
23 ואחרות, על מנת לוודא שאכן מדובר בטרול מתפוז בטרם הוא מפרסם מחשבותיו בעניין.

24 עצם העובדה שהנתבע לא קיים את מצוות המחוקק ופעל לאימות העובדות, מבססת את
25 החזקה הקבועה בסעיף 16(ב) (2) לחוק, לפיה עשה את הפרסום שלא בתום לב (ראה
26 640/85 קופר נ' איגוד המוסכים, פד"י מד(1) 594). מאחר והנתבע לא סתר חזקה זו, הרי
27 שהוא אחראי על פי דין בעוולה של פרסום לשון הרע ועליו לפצות את התובע בגין נזקיו.

28 20. **מר בר-נתן** הגיע בחוות דעתו לכלל מסקנה, לפיה ברמת סבירות מניחה את הדעת, התובע
29 הוא הטרול מתפוז, זאת לאור התנהלותו בפרופילים הנוספים שלו בהם נחסם במספר
30 פורומים בשל התבטאויות בלתי מקובלות, משך הזמן ממועד יציאתו מהקבוצה של התובע
31 ועד שמשתמש בשם לוואיסטו "קם לתחייה", משתמש שהראה בקיאות כשל חובב MMA,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

1 עצם בקשתו של לואיסטו להחזיר את התובע לפורום, והודאתו של התובע בכך שהוא קורא
2 סמוי בקבוצה. המומחה אף הבהיר כי לדעתו הסבירות כי הטרול מתפוז הוא לא אחר
3 מאשר התובע, נעה בסבירות של בין 95-99%, בהסתמך על התנהלות שצמודה לזמנים מאוד
4 ספיציפיים של התנהלות התובע, צילומי מסך שהתובע בעצמו סיפק, והקשר בין הדמויות
5 הפיקטיביות השונות בהן הוא השתמש (עמוד 49 שורות 1-5 לפרוטוקול דיון מיום
6 9.12.2019).

7 חוות דעתו של מר בר נתן לא נסתרה, אלא שהנתבע לא ביקש להסתמך על טענת "אמת
8 דיברתי", כי אם טענת פרסום בתום לב, טענת הגנה שנדחתה. תוצאות חוות דעת המומחה,
9 לא הן שעמדו בבסיס החלטתו של הנתבע לפרסם את הפרסום, שכן- כאמור, הבדיקות
10 שנערכו על ידי המומחה, לא נערכו על ידי הנתבע קודם לפרסום, ואלה אינן אלא חוכמה
11 שבדיעבד.
12

13 21. לו נדרש היה בית המשפט לשאלת הגנת האמת שבפרסום, נראה כי התשובה המתקבלת
14 הייתה כי ההגנה מתקיימת לאור מכלול הראיות שהונחו לפני, לרבות עדויות העדים מטעם
15 הנתבע, אשר העידו כי התנהלותו של התובע הביאה גם אותם- כגולשים סבירים, לאותה
16 מסקנה בדבר הקשר בין התובע לבין הטרול מתפוז.
17 לתוצאה זו הגעתי גם לאור התרשמותי מעדותו של התובע רצופת הסתירות, והעובדה
18 שהתובע התבטא בעבר בהתבטאויות גסות מלוות בקללות ונאצות במספר הזדמנויות,
19 בפורומים שונים, מהם הורחק בשל התבטאויות אלה. ככלל, מצאתי שלא ליתן בגרסת
20 התובע כל אמון. התובע סתר עדותו פעם אחר פעם, הודה בקיומם של פרופילים פיקטיביים
21 רק לאחר שנתפס בקלקלתו על ידי המומחה מטעם הנתבע בחוות דעתו, התנצל על
22 פרסומים לא ראויים אותם ביצע, רק במסגרת ישיבת ההוכחות לאחר שנתפס כשהוא אינו
23 דובר אמת, ואותן התנצלויות אינן אלא "מס שפתיים". תשובותיו היו מכוונות מטרה
24 ונשמעו בלתי אמינות, וכך גם שפת גופו המתגוננת בעת מתן עדותו.
25

26 מצאתי להביא מקצת מהדוגמאות להתנהלות זו של התובע שהביאה להתרשמות האמורה:
27 א) בדיון מיום 14.1.2019, הודה התובע – לשאלת בית המשפט ולאחר שהוזהר כדין-
28 בקיומם של פרופילים שלו בשם אינדיגו (באנגלית), נירווד אותו החזיק בעיקר למטרות
29 עסקיות בלבד, פרופיל על שמו (ניר פרייפלד), ועל שם ישראל ישראל אותו הקים
30 במיוחד (עמוד 5 שורות 23-28 לפרוטוקול דיון מיום 14.1.2019).

31
32 בחקירתו הנגדית בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 9.12.2019, הודה התובע כי עשה
33 שימוש גם בפרופיל על שם אלון אלדר (כאשר בכתב התביעה התייחס התובע לאלון

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

אלדר כצד שלישי שפנה אל הנתבע בשאלה האם התכוון בפרסום אל ניר פרייפלד (ראה סעיף 16 לכתב התביעה בו ציין התובע : "...כשאחד מחשבונות הפייסבוק המנויים בקבוצה , חשבון פייסבוק בשם אלון אלדר..."), גם חשבון בשל ישראל ישראלי (באנגלית) (עמוד 11 שורות 34-36 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019), ופרופיל בשם "נריון", "אטלנטיס נומנור" ו- "נץ כחול" (עמוד 11 שורות 27-28 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019).

יוצא איפוא כי רק לאחר שהמומחה מטעם הנתבע, הצליח לקשר את הפרופילים הנוספים לתובע, נאלץ התובע בחקירתו להודות בקשר שלו אליהם. מאחר ושם המשתמש שעמד מאחורי האיומים ברצח ואונס- לואיסטו, לא נחשף באופן שיאפשר למומחה מטעם הנתבע לקשרו לתובע, בחר התובע להכחיש כל היכרות עימו, למעט היכרות שנולדה מהתביעה שלפניי (עמוד 12 שורות 4-1 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019). לאחר מכן הודה התובע כי ראה את שם המשתמש הזה בשנת 2011 ואף הגיב לו פעם אחת בקבוצה בתפוז (עמוד 12 שורות 10-11 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019).

(ב) התובע הכחיש כל קשר בינו לבין חברי קבוצה בשם לואיסטו, jangaaa, drorzivh, ומירי לבון וטען כי החזיק בפרופילים מזוייפים רק מקום בו היה מדובר בקבוצה סגורה בפייסבוק, אליה לא נתנו לו להיכנס (עמוד 13 שורות 21-31 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019). למעשה הודה התובע, כי מקום בו נאסר עליו, או לא ניתנה לו האפשרות לקחת חלק בקבוצה, זייף פרופילים אשר יאפשרו לו לעקוב אחר הנעשה בקבוצות, ולמעשה הבהיר כי לצורך השגת המטרה של מעקב אחר הקבוצה, היה מוכן לפעול בדרך של הקמת זהויות פיקטיביות.

התובע טען שלא קרא את התקנון של פייסבוק, ועל כן לא ידע שאסור לעשות שימוש בפרופילים מזוייפים. נראה כי גם אם התובע לא קרא את התקנון של פייסבוק, היה עליו לדעת כי התחזות לאדם אחר, אינה יכולה להיחשב כלגיטימית, והתחמקותו מלהודות בכך, אינה מעידה אלא על הדרך בה מנהל התובע את ענייניו- תוך התחזות, במטרה להצדיק ולספק את צרכיו.

(ג) אחד מהסבריו של התובע לשימוש בפרופילים מזוייפים הייתה, כי חשש מפרסום לשון הרע, אלא שלאחר שבית המשפט הפנה תשומת ליבו לעובדה שהשימוש בפרופילים נעשה עוד לפני פרסום לשון הרע, ועוד בטרם יציאתו מהקבוצה, השיב כי עשה זאת על מנת שאם יום אחד האיבה השוררת בינו לבין מר צחי בניטה תתעורר בשנית וימצא

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

עצמו מחוץ לקבוצה, תהיה לו דרך לעקוב אחר צחי (עמוד 14 שורות 31-22 לפרוטוקול
דיון מיום 9.12.2019).

אין לי אלא לדחות את ההסבר שניתן על ידי התובע. תוך כדי מתן התשובה, נראה היה
כי התובע מתפתל בכסאו, ומאחר והבין כי נתפס בקלקלתו, בחר ללכת בדרך עקלקלה
על מנת להצדיק התנהגותו. נראה כי שימוש בזהויות כפולות ומזויפות, הינה דרך חיי
של התובע במרשתת, ללא כל קשר לפורום המנוהל על ידי הנתבע, שכן כעובדה, התובע
אינו עושה שימוש בזהויות מזויפות רק בקבוצה של הנתבע.

ד) כשנשאל התובע אם היה רשאי לגנוב זהותו של אדם, לאחר שהתברר כי פתח פרופיל
בו עשה שימוש בתמונות של אדם שתמונותיו הורדו מהאינטרנט (ללא רשותו), השיב
שזה אכן היה פסול, והוא מצטער על זה (עמוד 15 שורות 30-29 לפרוטוקול דיון מיום
9.12.2019). רק בחקירתו הנגדית, הודה התובע בקיומם של הצילומים ה"גנובים"
בפרופיל הפייסבוק. אם סבר התובע כי מעשה זה פסול, מדוע זה בחר שלא לציין זאת
במסגרת תצהיר עדותו הראשית, ולהתנצל על כך קודם לכן?

נראה כי תשובותיו של התובע שימשו כמניפולציה ו"מס שפתיים", מתוך כוונה לגרום
לבית המשפט לייחס לו התנהגות נורמטיבית ותקינה של אדם מן היישוב, אשר ביצע
מעשה אסור עליו הוא מצטער, כשלמעשה התובע לא היה מתנצל, אלמלא עומת אל
מול הצילומים ה"גנובים".

ה) התובע נשאל האם הוא מתקשר עם עבמי"ם, חוצנים, יש לו בעיה של חזיונות, או
שחוצנים משדרים לו את העתיד, והשיב על כך בשלילה. לאחר מכן, כשהוצגו לפניו
הודעות פרי עטו שנכתבו בפורום אחר, הודה כי אכן כתב את ההודעות, אלא שהן נכתבו
מתוך תחביב או הומור, ולא כהודעות רציניות (עמוד 16 שורות 21-4 לפרוטוקול דיון
מיום 9.12.2019).

מהאמור לעיל עולה המסקנה אשר לשיטת התנהלותו של התובע- תחילה הוא מכחיש
כל קשר, ולאחר מכן משמוצג לפניו הקשר הנתען, הוא מעניק הסברים שלכאורה
מצדיקים את תשובתו הראשונית.

ו) התובע נשאל מאיזה פורום נחסם. לכך השיב שלמיטב ידיעתו רק מפורום NBA, אלא
שאז נאלץ להודות שנחסם- גם אם "זמנית" מפורומים עבמי"ם וחוצנים בתפוז בשם

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

משתמש אינדיגו, בפורום NBA בשם משתמש נירווד, בפורום צבא ובטחון ובפורום
מתגייסים וסדירים בשם משתמש נריון, גם אם החסימות "זמניות" (למרות שלא
נשאל על אופי החסימה אם היא זמנית או קבועה) (עמוד 16 שורות 29-36, עמוד 17
שורות 1-9 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019).

שוב התובע משיב תשובה חלקית, ורק כשנתפס בקלקלתו ומוצגות לפניו הוכחות לכך
שתשובתו אינה מלאה ו/או אמת, הוא נאלץ לספק הסברים. במקרה זה סיפק הסבר
לכך שדיבר על חסימה קבועה להבדיל מחסימה זמנית, למרות שלא נעשתה כל אבחנה
בין השתיים בשאלת ב"כ הנתבע.

ז) התובע נשאל האם הוא נותן כבוד לנשים ויחס טוב, והשיב על כך בחיוב, לגבי חיי היום
יום וגם בפייסבוק. כאשר הוצגו לפניו הודעות בהן כינה נשים "שמנות"
"היפופוטמיות" "בטטות" ועוד, בחר פעם נוספת להביע על כך צער ולקחת על
התבטאויות אלה אחריות, אלא שניסה לסייג אמירות אלה מאמירות כדוגמת איום
ברצח ואונס, כמרחיק עצמו כמי שמסוגל להתבטא בדרך זו (עמוד 17 שורות 24-35
לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019).

ח) אחות התובע שהעידה מטעמו, העידה כי לאחר הפרסום, התובע לקה בדיכאון ומיעט
לצאת לאירועים משפחתיים, טענה שאף התובע עצמו לא העלה אותה במסגרת תצהירו
ו/או בכלל, ולא ידע להסביר את היעדר ציון הטענה לעניין מצב רוחו העגום לאחר
הפרסום, במסגרת תצהירו (עמוד 18 שורות 6-10 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019).
לא ברור מדוע בחר התובע לציין טענות אלה במסגרת תצהיר עדותה של אחותו, כשהוא
בעצמו לא העלה אותן, ואף לא האמין בהן.

ט) בסעיף 21 לכתב התביעה ציין התובע כי הפרסום גרם לחברים בקבוצה להתייחס אליו
בצורה מעליבה. התובע לא הפנה לכל הערה מעליבה שכזו. יתרה מכך, גם התובע עצמו
מודה כי בעת הפרסום לא חשב כי הנתבע מבסס את הפרסום על משהו שקרה, ואת
הקשר גילה רק לאחר שהוגשה התביעה שלפניי (עמוד 18 שורות 16-26 לפרוטוקול
דיון מיום 9.12.2019).

ההתייחסות היחידה אליה הפנה התובע במטרה להראות פגיעה בשמו הטוב, הינה
לתגובתם של מר דור שאולוב ומר עידן מנדלמן שכתבו בהתאמה:
"ככה ניתן לנהל פורום כזה גדול ועוד עם טרולים"

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

"להתעלם מהילדים הקטנים והפאן בויס".

התובע עצמו הודה בהיותו טרול, כמי שעושה שימוש בזהויות בדויות, וסולק לא אחת מפורומים בשל התבטאות לא מקובלת- פעולותיו של מי שמוגדר כטרול. כיצד ניתן לטעון שדווקא תגובה בה נכתב כי בקבוצה קיים טרול כמותו של התובע, יכולה להיחשב כפגיעה בשמו הטוב של התובע?!

(י) מאחר שהתובע טוען לפגיעה בשמו הטוב, האם ניתן באמת לסבור שמאז הפרסום שנעשה ביום 30.7.2017 ועד למועד בו הוגש כתב הגנת התובע (2.5.2018), לא ידע התובע על הקשר שבין הפרסומים? עם כל הכבוד הראוי, נראה כי לגרסה זו אין על מה לסמוך, והיא אינה מעידה אלא על כך שבפועל שמו הטוב של התובע לא נפגע, שאם לא כן, יכול היה לתמוך את הטענה בדבר פגיעה בשמו הטוב, בעדויות אנשים שקראו את הפרסום, ואולי אף האמינו בו. יש בהתנהלותו של התובע משום שיהוי המעיד על כך שהפרסום לא פגע בשמו הטוב, לא הרעיד את עולמו, ולבטח לא הביא להעלבתו על ידי קוראים, כפי שניסה לטעון. גם אם השיהוי אינו מהווה שיהוי כהגדרתו בפסיקה אשר יש בו כדי להביא לסילוק התביעה על הסף, יש בו כדי להעיד על תוצאות פרסום והשלכותיו על התובע.

בפועל, רק במסגרת ישיבת ההוכחות, צירף התובע שתי הודעות שנכתבו על ידי שני חברים בפורום- אמיתי בשארי ו- ואיתי אברמוב, שקראו את הפרסום והעירו שיש בו משום פגיעה בשמו הטוב של התובע (עמוד 33 שורות 32-34, עמוד 34 שורות 20-11 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019). מבלי להתייחס לעובדה שמסמכים אלה לא צורפו לתצהירו של התובע, ובמסגרת גילוי המסמכים לא פורטו (מעבר לציון העובדה שקיימים בידי התובע כל המסמכים מהקבוצה האינטרנטית של התובע), ועל כן לא ניתן היה לאשש במסגרת הדיון כי אכן מדובר בהודעות אוטנטיות שנכתבו על ידי השניים, בחר התובע שלא להביאם למתן עדות, על מנת שניתן יהיה להתרשם מהשפעת הפרסום על חברי הקבוצה- האם התרשמו כי מדובר בדעה אישית או שמא סברו כי מדובר בקביעה נחרצת, שיש בה כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע.

חזקה שבעובדה היא, הנעוצה בהגיון ובניסיון החיים, לפיה דין ההימנעות כדין הודאה בכך שאילו הובאה אותה ראיה, שהיא בהישג ידו ואין לכך הסבר סביר, היתה פועלת לחובת הנמנע (לעניין זה ראה למשל: ע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד (לה)1, 736; ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד(4) 602; בע"מ

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני :

2468/11 פלוני נ' פלונית (2011); ע"א 465/88 הבנק למימון ולמסחר בע"מ נ' סלימה, פ"ד מה(4) 651 ואח'.

יא) התובע טען כי ניסה לפנות אל הנתבע על מנת שיסיר את הפרסום, אך לא יכול היה מאחר והתובע חסם אותו (עמוד 18 שורות 33-30 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019), אלא שהתובע "שכח" כי בכל אותה עת, הוא עשה שימוש בפרופיל נוסף של אלון אלדר בקבוצה של התובע, אשר לא נחסם על ידי הנתבע (וכראיה- התובע הודה כי באמצעות פרופיל זה עקב אחר הנעשה בקבוצה), באמצעותו יכול היה לפנות ישירות לנתבע ולדרוש את הסרת הפרסום מיד ובסמוך למועד הפרסום. למרות שהתובע ניסה לטעון כי ניסה מספר פעמים להסיר את הפרסום תוך פניה לנתבע, הודה כי למעשה- עד למועד בו פנה לנתבע במכתב התראה באמצעות בא כוחו, לא בוצעה כל פניה לנתבע, ולא מאחר שלא הצליח, כי אם מאחר שלא ניסה לפנות בפרופיל אלון אלדר (עמוד 19 שורות 3-1 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019).

יב) גם אחות התובע- הגב' אלמוגית נהרי, הזדעזעה לשמוע, כי האח האהוב אותו היא מחשיבה כג'נטלמן, עושה שימוש בשפה גסה במרשתת, והעידה שהיא לא היתה מודעת לצד זה שלו (עמוד 21 שורות 5-1 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019). מכל האמור לעיל- כאמור- בחרתי שלא ליתן כאמור כל אמון בגרסת התובע.

22. חוות דעתו של מר יחזקאל שמתמחה במערכות IP, התמצתה בטענה לפיה דרך כתובות IP ניתן לקשר את ההודעות מושא הפרסום לתובע. בפועל, הודה מר יחזקאל בחקירתו הנגדית, כי גולש מתוכם ידע לגלוש דרך שרתי פרוקסי, ידע לפתוח פרופילים פיקטיביים דרך כרטיסי פרי פייד כמו טוקמן ואח', ולמעשה, לא ניתן יהיה להתחקות אחר הכותב (עמוד 22 שורות 36-34 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019). המומחה הודה כי חוות דעתו נועדה להוכיח ברמת וודאות מלאה (100%) שכותב איומי הרצח והאונס הוא התובע (עמוד 23 שורות 12-10 לפרוטוקול דיון מיום 9.12.2019), להבדיל מרמת ההוכחה הנדרשת במישור האזרחי.

התובע, כמו כל אדם שבקיא במרשתת, יודע כי הדרך להוכיח קשר ודאי בין שם משתמש לאדם ספציפי אינה קלה. המשאבים הנדרשים לשם כך גדולים, ובדרך כלל מצויים בעיקר במערכות בטחון. כך גם הודה מר יחזקאל בחקירתו, שקשה עד בלתי ניתן להוכיח ברמת ודאות מלאה, את הקשר שבין התובע לטרול מתפזז. על כך נסמך התובע בתביעתו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

1
2 בדרך בה פורסם הפרסום, כל שניתן היה להבין, הוא כי ניר /אינדיגו הוא הטרול מתפוז.
3 התובע טען כי כל חברי הקבוצה ידעו כי הוא ניר /אינדיגו- לגביו נאמר שהוא הטרול מתפוז,
4 אך לא הובאה לכך ולו בדל ראיה. התובע יכול היה לרפא מחדל זה באמצעות חקירת
5 שלושת עדי הנתבע, בדרך של הצגת שאלה בדבר ידיעתם אודות הקשר בין ניר /אינדיגו
6 לבינו, אך בחר שלא לעשות כן.
7 ופעם נוספת- ההלכה בעניין הימנעות מהבאת ראיות ידועה.

8
9 למעשה, הקישור היחיד בין התובע לבין הטרול מתפוז, נעשה בעקבות פנייתו באמצעות
10 פרופיל אלון אלדר בשאלה אל הנתבע- האם כאשר מדברים על ניר, הכוונה לניר פרייפלד.
11 נראה כי התובע הוא שיצר את ההקשר, ולמעשה- שאלתו הביאה לפרסום לשון הרע. הגם
12 שקבעתי כי הנתבע היה אמור להיות זהיר בתשובתו, הרי שיש בכך כדי להעיד על דרכי
13 פעולתו של התובע, שהביא במו ידיו להעצמת הפגיעה בו, כך שאם לא היה מי שקישר את
14 שם המשתמש אינדיגו אליו, תשובת הנתבע לשאלתו, סתמה את הגולל על הספק.

הפיצוי

16 23. כאמור, קבעתי כי הנתבע ביצע עוולה של לשון הרע כלפי התובע. בפסק הדין בעניין אלבוז, קבע
17 בית המשפט, את הקריטריונים העומדים מאחורי פסיקת הפיצוי בגין פרסום לשון הרע:

18
19 "...בבוא בית המשפט לדון בנוק יתן משקל נכבד לנזק שנגרם לנפגע
20 מהפרסום, ובמסגרת זו אף לעוגמת הנפש שנגרמה לו. לשם כך יבחן
21 את התנהגות הצדדים לאחר הפרסום ובמהלך ההליכים המשפטיים,
22 שכן זו משליכה על הנזק. כך למשל יתחשב בית המשפט בשאלה האם
23 הנתבע עמד על כך שהדברים שפורסמו הם אמת ובכך העמיק את
24 הפגיעה בשמו הטוב של התובע. כמו כן, בית המשפט ישקול את תפוצת
25 הפרסום ואת הקשר בין הנפגע לבין קהל היעד אליו היה מיועד
26 הפרסום, מכיוון שהפיצוי הוא גם אמצעי להענשת המפרסם וחינוך
27 הציבור. בית המשפט ישקול אף את התנהגות המפרסם ויבחן האם
28 המפרסם פעל מתוך מניעים טהורים ותום לב ועד כמה וידא היטב -
29 בטרם הפרסום - כי הדברים הם אמת. אין נוסחה מדויקת המאפשרת
30 את תרגום השיקולים הרלבנטיים לסכום כספי, ועל כן ההכרעה בעניין
31 זה נעשית בסופו של דבר בדרך של אומדן (אורי שנהר, דיני לשון הרע,
32 עמ' 370-403 (1997); וראה גם ברע"א 4740/00 לימור אמר ואח' נ'
33 אורנה יוסף ואח', פ"ד נה(5) 510... (הדגשות לא במקור ס.ג.א).

34
35 בנסיבות המקרה שלפניי, אני סבורה כי יש לחייב את הנתבע לשאת בתשלום סך של 5,000
36 ₪ לפיצוי התובע בגין עוולת לשון הרע אותה ביצע כלפי התובע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

1 בכימות הסכום נתתי דעתי למספר מסקנות אליהן הגעתי בפסק דיני:

2 א. מדובר בפרסום אחד, במסגרתו יוחסו איומים ברצח ואונס למשתמש בשם ניר, מבלי
3 שסופקו פרטים נוספים. התובע הוא שהביא לחידוד ההאשמה, כך שזו תבוא לפתחו.

4 ב. לו נסמך היה הנתבע על הגנת "אמת דיברתי", נראה היה כי ברמת ההוכחה הנדרשת
5 במשפט האזרחי, יכול היה להוכיח הגנתו.

6 ג. התביעה הוגשה כשנתיים ושמונה חודשים לאחר הפרסום. ניתן היה לצפות ממי
7 שרואה עצמו נפגע כתוצאה מפרסום לשון הרע, שיפעל עוד קודם לכן להגשת התביעה
8 או להסרת הפרסום בקבוצה. כך גם באשר למכתב ההתראה- מי שמרגיש שכבודו
9 נרמס, לא פונה רק לאחר כחמישה חודשים ממועד הפרסום במכתב התראה למפרסם.

10 ניתן לראות בנספחי כתב ההגנה, כי מיד עם פנייתו של התובע לנתבע, בחלוף כשנתיים
11 ממועד הפרסום בדרישה להסרתו, עשה זאת הנתבע. מדוע זה לא פנה התובע באמצעות
12 שם המשתמש אלון אלדר ודרש את הסרת הפרסום בסמוך למועד פרסומו? מדוע לא
13 הציג כל מסמך המלמד על פניה למנהלי הפורום בדרישה להסרת הפרסום בסמוך
14 למועד הפרסום?

15 אין זאת אלא שהתובע בחר לחדד ולשייך את פרטי הפרסום אליו, על מנת שיוכל לבסס
16 תביעת לשון הרע, מבלי שבפועל הפריע לו הפרסום, באופן שיגרום לו לרצות ולהביא
17 להסרתו.

18
19 ד. התובע לא הראה ולו בדל ראיה לכך, שמי מאנשי הפורום ייחס משמעות כלשהי
20 לפרסום, או כי עלב בו מיד לאחריו. למעשה, רק לאחר הגשת התביעה נגרם לתובע
21 העלבון, כי רק אז- באיחור של כ-3 שנים, הבין שהפגיעה מקושרת לפרסום של
22 לואיסטו. לפיכך, בפועל, נראה כי שמו הטוב של התובע, לא נפגע.

23
24 ה. כבר מהדיון הראשון, הנתבע הסכים לפרסם הודעת התנצלות. התובע לא הסכים
25 לפרסום הודעה כפשרה וסילוק התביעה, כל עוד זו לא תלווה בתשלום פיצוי.

26
27 לעניין השיקולים בכימות הפיצוי, ראו ע"א (מח"ב"ש) 18870-10-11 אלבז נגד דוד (פורסם
28 במאגרים [פורסם בנבו] 6.3.12) וכן ראו בספרו של אורי שנהר, דיני לשון הרע, עמ' 370-
29 403 (1997) ורע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה (5) 510.

30

31

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 41376-03-18 פרייפלד נ' פרקש

תיק חיצוני:

סוף דבר

24. אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע סך כולל של 5,000 ₪. בשים לב להיקפה הכספי והעובדתי של התביעה אל מול הרכיב שהתקבל בפועל, אזי מעבר לכך יישא כל צד בהוצאותיו.

בנוסף, אני מורה לנתבע להסיר בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין לידיו, את הפרסום מהקבוצה אותה הוא מנהל/ניהל בעבר, ככל שזו עדיין קיימת. מצאתי כי אין להורות על פרסום הודעת התנצלות, שכן לאור משך הזמן שחלף ממועד הפרסום ועד היום, נראה כי פרסום הודעה שכזו, יעצים וירכז תשומת לב לנושא נשכח, דבר שאינו רצוי.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, א' טבת תש"פ, 29 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

סיגלית גיבון-אופיר, שופטת

